

# INGEZONDEN.

## TAMPONNADE OF GEEN TAMPONNADE BIJ BAARMOEDER- BLOEDINGEN.

Zoo juist las ik het verslag in dit *Tijdschrift* „tamponnade of geen tamponnade bij baarmoederbloedingen”. Ik heb ongeveer 1200 kinderen zien geboren worden en dus vele ernstige bloedingen meegemaakt en des ondanks nog *nooit* een kraamvrouw verloren. Steeds ben ik met secale in zijn verschillende oplossingen uitgekomen, behalve éénmaal, waarop ik straks terugkom.

Het schijnt mij toe, dat bij de gedachtenwisseling de medicus practicus te veel uit het oog verloren wordt, en daarop behoort in de eerste plaats het oog gericht te zijn. Ik werd de praktijk ingestuurd na het bijwonen van 10 gewone en 2 z.g.n. buitengewone verlossingen. Wat een schrik voor den jongen practicus, als hij plotseling komt te staan voor een rivier van bloed, hetwelk een meer vormt tusschen de beenen der vrouw, dat al maar hooger en hooger klimt. Men wrijft en groote stukken stolsels komen uit de scheede te voorschijn en nog altijd komt er geen einde aan de bloeding. Ik weet niet, of het anderen zoo gegaan is, maar ik was bijna even ziek als de patiënte zelf. In de praktijk ontbreekt een leger helpers om de vrouw dwars te leggen, de beenen op zijde te houden, de kom, waarin het gaas moet zijn, te schragen, enz.. Daar is geen tijd om die kom te steriliseeren, daar is geen tijd om water te koken en tot 60° te laten afkoelen. Maar, gelukkige vogel die ik was, altijd hielp secale mij er door.

Een paar jaar geleden evenwel, toen ik voor de tweede maal een vrouw moest helpen, welke mij het bovenstaande verhaal opnieuw voor den geest had gebracht, en ik, op raad van TREUB, al vóór de geboorte secale had toegediend, hielp het middel niet. Daar was de niet te stuiten stroom, het stijgende bloedmeer, de vrouw begon te klagen „dat zij zoo raar werd”, zij begon te braken, werd bewusteloos. Bij het bed de echtgenoot en ik, alleen, radeloos. Zou waarlijk, na bijna 26 jaren dienst, de eerste kraamvrouw onder mijn handen sterven? Daar schoot mij, o nooit genoeg geprezen TREUB, het laatste N.B. van uw aangegeven handgrepen te binnen. Ik bracht de linker hand in den slappen baarmoederzak, waaruit kort te voren de placenta uitgedrukt was, en ik masseerde de baarmoeder tusschen beide handen, binnen en buiten. In eenige seconden was de baarmoeder hard (zal ik het ooit vergeten?) en keerden patiënte en dokter tot het leven terug.

Collega's, laat TREUB's laatste raadgeving uw eerste zijn, en aan de ziekenhuizen hun tampon! Voor de buitenwereld lijkt mij de tampon te vroeg en dus gevaarlijk; als hij gebruikt wordt als de nood dáár is, dan te laat en te bezwaarlijk; ik voor mij zeg: „damn the tampon”.

Erasmus, Transvaal, 14 Juli 1926.

G. MES.

## HET SCHANDAAL DER TANDTECHNICI.

VAN GEIJTENBEEK schijnt zich buitengewoon ongerust te maken over het feit, dat een stel tandtechnici eventueel bij intrekking van hun bevoegdheid een geldelijken strop zullen hebben. Ik vind deze belangstelling en eventuele ongerustheid wel wat overdreven. Ik kan merken, dat de schrijver niet in Amsterdam gevestigd is, waar de tandheelkunde afgeschuimd wordt door een tachtigtal tandtechnici, en deze heeren vragen ook niet, of het eventueel voor tand- en mondartsen een geldelijke strop is, dat zij met alle mogelijke middelen oneerlijke concurrentie uitoefenen (gebitten van f 20.— af, plaatlooze gebitten, reform-gebitten wettig gedeponeed, nieuwste systemen, kronen in de natuurlijke kleur der tanden, enz.). Hebben deze heeren een geldelijken strop,